

ॐ नमः शिवाय.

शिव स्तुति.

शिवभक्तोना जिययोग आइ सुधारा वधारा साथे
गनावनार.

भट्ट हरिलाल भगनलाल.

अमदावाद.

छपावी प्रसिद्ध करनार.

शुक्ल रवीशंकर भानुशंकर तथा पांडक-

चंद्रलाल गणुपतराम.

अमदावाद.

अमदावादमां जेभासाना यकले
धी "नटवर" प्रीन्टिंग प्रेसमां भोगीलाल नारथुदास
भाडीवाणाये छाप्युं.

आवृत्ति थीछ.

प्रतं १००१.

सने १९१८.

संवत १९७४.

किंमत रु. ०-३-०

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
ગુજરાતી પ્રાચીન-સંગ્રહ
૧૭૪૫૮૦

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૭૧૦૭ વર્ગિક .

પુસ્તકનું નામ શિવ સ્તુતિ

વિષય ૫૨૩ : ૪૧૭

ૐ નમઃ શિવાયઃ

શિવ પ્રાર્થના.

રાગ—બનબારે. ૧

શ્રી ગણપતિને શારદાય, પ્રથમ નમું હું આપને પામ,
સદા શિવની સ્તુતિ કરું, તે પહેલા આપને સમરેરે;
માટે દાસને કરો સહાય. શ્રી ગણપતિને શારદાય. ૧
ગજનંદ છો શંભુ તનુ, સર્વે દેવોમાં પેહેલું પુજનરે;
એમ શાસ્ત્ર માંહે ગવાય. શ્રી૦ ૨
હે સરસ્વતી માતા મારી, મમ જીભ્યાએ કરો સ્વારીરે,
જેથી કાર્ય જલદીથી થાય. શ્રી૦ ૩

રાગ કલ્યાણ. ૨

શ્રી ઉમાપતિ, આપ સુમતિ;
વિશ્વપાળ હો કૃપાળ, મહન તુજ ગતિ.
આપને શરૂં સેવક આવી લાગે છે નીત પાય,
કષ્ટો સર્વે હરી કરીને સદા તે રેળે સહાય. શ્રી૦ ૧
કવિતા રૂપે સ્તુતિ કરું છું, માહારાજ શિવરાય,
જીવ ચુક નિભાવી લેછને, દેળે મુને ક્ષમાય. શ્રી૦ ૨
રંક હરિલાલ વંદન કરે છે, તમને વારંવાર,
પાપો મારાં માફ કરીને, ઉતારો જવ પાર. શ્રી૦ ૩

રાગ—ભાહ. ૩

સેવું ગંગાના ધારી, ભક્તિ સારી, જે છે જગદાધાર. (ટક.)
 ગાઉ ગુણો હું ભારી, દીક્ષમાં વિચારી, ભક્તિ સારી. જે છે. ૧
 શિવજી ફેરી પુજા બહુ રૂડી, કહું શાસ્ત્રાનુસાર,
 જે જન તેની પુજા નહિ કરશે, નહિ ઉતરે ભવ પાર;
 વધુ સર્વ વિચારી, મનમાં ઉતારી, ભક્તિ સારી. જે છે. ૨
 ભક્ત રાવણે સેવા બહુ કીધી, જેને મળ્યા વર અપાર,
 રામ સરીખાએ કષ્ટી બહુ વેઠી, મારતાં લાગી અતી વાર;
 દેખી રામાયણુ ભારી, કરમાં ધારી, ભક્તિ સારી. જે છે. ૩
 વળી બાણાસુરને ખીજા જનો, જે પામ્યા છે વરો સાર,
 તેમાંથી કેટલા સામે થયા પણ, પોતે ન કોપ્યા લગાર;
 પેખ્યા ભોળા ભારી, ભસ્મ ધારી, ભક્તિ સારી. જે છે. ૪
 દાસ હરિલાલ સ્તુતિ કરે છે, આપને વારંવાર,
 મેહેર કરીને મુક્તિ આપો, ઉતારો ભવપાર,
 જપુ વાધંબર ધારી. મંગળ કરી, ભક્તિ સારી. જે છે. ૫

રાગ—ધ્યારા ભાધ વધાવું રે. ૪

સાચા શિવજી જપુરે. (૨)

ચંદન વારી ડુલ ચડાવી મનમાં ધરું ધ્યાન.

સાચા શિવજી જપુ રે.

તમ પ્રતાપે ટળશે માઈ ચિતડાનું અજ્ઞાન, આનંદ થાઉં રે (૨)

ચંદન વારી ડુલ ચડાવી મનમાં ધરું ધ્યાન;

સાચા શિવજી જપુરે.

રાગ—ખંતેથી નમી તને અંત વિનવીએ. ૫

અંગેથી લળી તને ચિત્તે ચિંતવીએ.

મયાવાન, મયાવાન, મયાવાન, મયાવાન, સ્હાય સ્હાય સ્હાય સ્હાય;
ભક્તાધીન તમો સુર, શૈવી રાખો નહિ દૂર,
જપ તપે મશહૂર, વર દેવે ભરપુર,
પાપ હણે છે જરૂર, ક્ષમા રહી તારે ઉર,
કરીને ક્રોધાવીનુર, બાળીયો કામી અસુર.
ચરણે અમે નમીએ તારે, સુખ આપે ને ઉદ્ધારે,
યમના દાસોને વિદારે, ચહીને ભવતાપોથી તારે—
સ્હાય સ્હાય સ્હાય સ્હાય.

રાગ—નમ્ર પદે. ૬

કરું નમન ઉમયા પતિને (૨)

મંગળકારી નામ તમારું, જે જપેથી થાયે સારું;

ચિત્ત રાખી તમ નામ હું સદા રટું રે

કરું.

સર્પ ધરાવી અંગ, શીલે અંબીકાજી સંગ, બાળે કાકને અંગ,

થાયે સુંદીર રંગ, ઓપે જટામે ગંગ.

બોળા શંભુ પ્રસન્ન થાઓ, ભવસાગરથી પાર ઉતારો;

ચિત્ત રાખી તમ નામ હું સદા રટું રે.

કરું.

રાગ—નારકનો. ૭

ખંજન દ્રગ ગંજન દ્રશ પાહી શંકર.

સ્ફટીક ધવળ કાંતિ પુરીત (૨) જય દીગંબર ખંજન.

પતીત પુનિત જન્મુ મુતા, સહ જટા ધર, વિષધર વર નીલકંઠ,

ચંદ્ર શેખર; તવ પદ રજ લુખ્ય સદા સકળ નિર્ઝર.

પાપો; કાપો; આપો, વિમળ મતિ; અચળ ગતિ;

અધિક રતિ; તવપદે હર.

ખંજન ૧

પનંગ પતિ નમ દુહીતા કાન્ત સુંદર, ત્રંબક પથુ પ્રીય કૈલાશ કંદર,

શુભ પાણી ભર્ગ ભવાર્તી ભય હર,

આતા; નેતા, જેતા; બહુ નામી; સુખ ધામી; જય સ્વામી;

ભસ્મ પંજર.

ખંજન. ૨

(શુ. ના. કં.)

રાગ—આ જગમાં સુખ. ૮

સંસાર સિંધુ ઉતરવાની ઇચ્છા હોય હે નર નારી.

ધાધને ચાહીને નાહીને સાહીને પળ પળ રટો ગંગાધારી.

ગિરિનપતિ છે કલ્યાણ કર્તા વળી મણાય છે સુખકારી.

ખાળશે ઝાલશે ટાળશે બાળશે ત્રિવિધી તાપો દુઃખકારી.

શિવ ભપથી પાર ઉતારીયા નરસૈ રાવણુ ભક્ત બારી.

ધરીને કરીને વરીને તરીને પામ્યા મુક્તિ મંગળકારી.

રાગ—અખ અલેને. ૯

જન રટો (૨) સદા ત્રીપુરારી, તરવા ભવસાગર બારી.

ધ્યાન ધરો (૨) ચિત્તે દીલ ધારી, તરવા ભવસાગર બારી.

પાપ પડો (૨) પુન કરી સારી, તરવા ભવસાગર બારી,

જલધર રાવણુ અસુર જેણે રાખ્યા શિવજી હર.

જેથી પામ્યા વર ભરપુર, જપીને જપ, રીઝવ્યા બાપ, ટાળવા પાપ

મેળ્યા મંગાધારી, તરવા ભવસાગર બારી.

પીંગળા ગુણકા નારી, ચંડાળણી જાત નહારી

જાને માયા ત્રીશુળ ધારી, વેદીને જુખ, સહીને દુઃખ રહી સન્મુખ.

શિવ નામ ઉચારી, તરવા લવસાગર બારી.

શિવ પૂજા મંગળકારી, હરિ કહે શાસ્ત્ર વિચારી,

માટે શિવ પુજો નરનારી, રાખીને નેમ ધરીને પ્રેમ, ચવાને ક્ષેમ,

સમરો લરમ ધારી, તરવા લવસાગર બારી.

રાગ—કરજોડી અમે નમીયે. ૧૦

હરનામ અમે જપીયે, જપીયે, જપીયે, હરનામ અમે જપીયે.

અહો ભોળનાથ, સુણો આ ખીના; પ્રાર્થના કરીએ, વંદીએ. પુછીએ. હર.

રાગ—નાટકનો. ૧૧

તમે તો શંકર સુખકર હો.

કરડમરૂધારી ત્રીશુળધારી. ગુર પ્રભુ. માહા વિષ્ણુ.

શંકુ સ્વયંશુ સદાય થવા નીજ આપ દયા કરો. શંકર સુખ કર હો.

રાગ—દુમરી. ૧૨

શિવ મુક્ત કરો શિવ મુક્ત કરો;

આ સંસાર દુઃખથી મુક્ત કરો. ટેક.

આરે જગતમાં નથી કાંઈ મારું;

દયા આણી મમ દુઃખ હરો,

શિવ.

માત પીતા છે સ્વારથ કરાં;

નારી સગા ને પુત્ર વળી.

શિવ.

પૈસાની લાલચે સર્વે બોલાવે;

તેથી દુઃખ જાણ્યું સંસાર મહી.

શિવ.

તો પણ સંસાર લાગે છે પ્યારો.

માટે છોડાવો મને તેના થકી.

શિવ.

હુંરે અઝાની પામર જીવ છું;

દયા આણી કરો સદ્ ગતિ.

શિવ.

દાસ હરિલાલ અર્જ કરે છે;

મમ મોક્ષ કરો કૈલાશ પતિ.

શિવ.

રાગ—લાવણી. ૧૩

જપુ જપુ સદા શિવ દેવા, જેના મળે જ્ઞાનના મેવારે. જપુ.

વિશ્વના કર્તા આપને જાણું, શિવ હરનિશ કરું તમ સેવારે જપુ.

છો દુઃખ હર્તા ને સુખ કર્તા, ભક્તો તારવાની છે તમને હેવારે જપુ.

આપ વિના જગતમાં કંઈ ન દેખુ, દયા કરો અખંડ ધર દેવારે જપુ.

સર્વે દેવોમાં આપ છો મોહોટા, તેથી કેહેવાયા શિવ માહાદેવારે જપુ.

તમારા નામનો મહિમા છે મોટો, સૌ ભક્તિ કરે મુક્તિ લેવારે જપુ.

દાસ હરિલાલ વિનતી કરે છે, શિવ દયા કરો આપપાસ રહેવારે જપુ.

રાગ—નાથ કેસે ગજકો. ૧૪

શિવ નામ છે ભાઈ કલ્યાણકારી, જેના જાપથી ટળે દુઃખભારી. શિવ.

નરસૈ મેહેતે શિવજી જાપ્યા, જેથી મળ્યા છે મોરારી;

વળી અરજીનને રાવણે પણ, પુજ્યા છે ત્રીપુરારી. શિવ.

શિવનું નામ છે મોક્ષ દાતા, કેહે છે વેદ પુકારી;

સર્વ શાસ્ત્રને પુરાણ જોતાં, શિવ છે મંગળ કારી. શિવ.

સદ્ગતિનું સાધન શિવ છે, માટે જાપ કરો નરનારી;

દાસ હરિલાલ સિવ શિવ બજે, મળવા મુક્તિ સારી. શિવ.

રાગ નિશ્ચળ શત્રુ. ૧૫

નિરાકાર નિરંજન ઈશ્વર મહિમા આપનો ધારીને;

બ્રહ્મા વિષ્ણુ ધ્યાન ધરે છે શિવ શબ્દ ઉચારીને.
તેથી જનો સૌ ચિત્તે ધરે શિવજીનું ધ્યાન; (૨)
શિવરે બળ્યાથી મળે રૂડા ખાન પાન; (૨)
દાસ હરિ શિવ રટે લેવા શુભગ્નન. (૨) નિરાકાર.

રાગ—તુને સાહ્યાસ. ૧૬

શંભુ સ્તુતિ કરે તારો દાસ, ગ્યારી તેડી પામ, તેડી પામ તેડી પાસ. શંભુ.
દેહ છે મારી નાશ, તેમ હું ધારા આશ, મંગળ છે રૂપજ તારું;
નિચો વળી શિર નામું, નામું નામું જુઓ મુજ સામુ, જેથી હુંરે.
સુખજ સામું,
આધાર, દાતાર, માગુંછું શુભ દ્વાર, તમ વાસ વાસ. શંભુ.

રાગ—દેખીતારી વફાદારી.

રટો શિવનામ બાઈ, હારે છે જગમાં તે મોક્ષદાઈ;
રે હાં રે હાં રે હાં રે હાં, રટો શિવનામ બાઈ.
હારે તુમ દેખો લંકાધીશ, જેણે સેવ્યા ઇશ;
સમરખ્યા શિશ, થયો સુખદાઈ. રટો.
હારે શ્રેણીતપુરનો રાય, ગાયો મહિમાય;
થયા હર સ્હાય, યશ રહ્યો છાઈ. રટો.
હારે હરિ કહે સુણો યાર, શાસ્ત્ર તણો સાર;
માનો નિરધાર, જપો પ્રંશુ ધાઈ. રટો.

રાગ—પાંચે પડું સહજનનંદ સ્વામી. ૧૮

નમું લળી શિવ ચર્ણુ તમારે, છો વિશ્વતણા પ્રતીપાળ. રેક.
આપને શર્ણુ સેવક આવ્યો, તારો તમે તમ બાળ. નમું.

શંકર વિના નહીં ક્રોધ ક્રોધું, માટે દયા કરો રે દયાળ. નમું.
 સર્વ જગોએ આપછો વ્યાપક, વળી દીસોછો કૃપાળ. નમું.
 શિવરાત્રીનું માહાત્મ જોતાં, નથી થયો અગનો કાળ. નમું.
 વગર ભક્તિએ ખીલી ચડ્યાથી, રીવજયા છો દીનદયાળ. નમું.
 પારધી ફેરી ગતી સારી કીધી, આપી મુક્તિ ભૂપાળ. નમું.
 દાસ હરિ શિવ શિવ રટે, છુટવા સંસાર જાળ. નમું.

રાગ—નહી નહી ચિત્રાખિના. ૧૯

આપને પ્રત્યે પ્રીતિ લાગી, તન મનથી શિવ મારીરે;
 બલા તન મનથી શિવ મારીરે.

બોળા શંભુ દયા કરીને, આપો મતિ મને સારીરે; બલા આપો.
 વારી ચંદન પુષ્પ ઝલીને, પુછું હું ગંગા ધારીરે. આપને.
 ખીલીપત્રનો મંત્ર બણીને, ચડાવું ખીલી જે પ્યારી;
 ધુપ દીપ નૈવેદ્ય ધરીને, આરતિ કરું હું સારીરે. આપને.
 મુખવાસ ને શ્રીફળ મુકીને, પાચે પડું ત્રીપુરારીરે;
 દાસ હરિ પર પ્રસન્ન થઇને, સદગતિ દો જટાધારીરે. આપને.

રાગ. છાંડે લંગરવા. ૨૦

કર પ્રાર્થના હું આજે, સદા શિવ ખેલી રે;
 સેવા તારી કરવા સાર, કામ દઉ મેલી રે. કર્.

શત્રુ કેરો નાશ કરી, દીલગીરી હરજે રે;
 હિમંગ આપીને મુને, સુખ સદા કરજે રે. કર્.

જે ઇચ્છા હું ધારું છું તે પુરી કરજો મારી રે;
 સદા પાડ માની શિવ, સેવા ન તજું તમારી રે. કર્.

શિશ નામી તુજને કહું, ચિત્તથી હું એવું રે;

કષ્ટે સદા કાપી મારા, મોક્ષસુખ દેવું રે.

કરૂં.

દાસ હરિ સદા રટે, તમને વારંવાર રે;

શિવજી દયા કરીને ઉતારો ભવપાર રે.

કરૂં.

રાગ-ગિરધારીરે વાત કહું તે વિચારો. ૨૧

ઓ શિવજીરે, અર્જ મારી દીલ ધારો, ભવ દુઃખથી પાર ઉતારો;
દેખી માયાનેરે, લાગ્યો સંસાર મને પ્યારો, માટે તેનાથી મને ઉગારો.

કુલ.

સંસારસિંધુ લાગ્યો મને સારોરે, મોહ વખ્યો ધર પૈસાથી મારોરે
પુત્ર નારીએ કર્યો વધારોરે, તેથી મુજનેરે બળવાનો ન મળ્યો વારો. ભવ.
આપ જીવોરે દાસ તણો જનમારો, કામ ક્રોધથી કર્યો બારો,
તે બારો રે કાઢી નાખો શિવ મારો, મમ દીલમાં કરો સુધારો.

કુલ.

શિવ મમ દુઃખો આપ વિચારો રે, માખાપ કહે પુત્ર મારો રે,
પૈસા આપું તો લાગું પ્યારો રે, ન આપું તો રે કેહશે મુજને નહારો. ભવ.
તેથી જાણ્યો રે સંસાર સધળો ખારો, શિવ ખતાવો રસ્તો સારો,
તે રસ્તે રે ચાલે દાસ તમારો, જેથી મને મોક્ષનો આરો.

કુલ.

આરો મોક્ષનો લાગે મુને પ્યારો રે, તે માગેછે દાસ તમારો રે
મારા મનમાંથી કાઢો કુધારો, હરિલાલની રે, અર્જ આપ પ્રભુધારો.
ભવ દુઃખથી પાર ઉતારો.

રાગ-ચિત્તેથી ધરી તને. ૨૨

પાયે પડી તુને અર્જ અમે કરીએ.

હર હર શિવ શિવ હર હર હર હર.

દુઃખ—કાપ—મોક્ષ—આપ.

જય જય ઉમાપતિ, ગહન છે તારી કૃતિ,
શિર શોભે ગંગા સતિ, કહેવાઓછો ભોળાપતિ,
વિધવા કીધી નારી રતિ, સર્વાંગે છે ભસ્મ અતિ,
કદી ન છોડાવ ભક્તિ, એટલી છે વિનંતી.

પાપ—હરો—સુખ—કરો,

મનમાંથી દયા ભરો, હરિ તણા દુઃખ હરો, અર્જ આપ કાને ધરો.

દુઃખ—કાપ—મોક્ષ—આપ. પાથે પડી.

રાગ—સાંભળુંશા બોલો. ૨૩

સાંભળો શિવ દાસની વાણી. (૨)

સંહાર કર્યો છે કામનો આપે,

જેથી જગતમાં મોહ ન વ્યાપે,

શિવ ભજનથી પ્રેમ જ છાપે,

આપે, વ્યાપે, છાપે,

દાસની વાણી.

પ્રભુ આપની ચાહું સેવા,

મમ મન જાણું સમરા મેવા,

તમને વંદે સર્વે દેવા,

સેવા, મેવા, દેવા.

દાસની વાણી.

આવ્યો પ્રેમથી પૂજન કરવા,

દયા કરો શિવ પાપો હરવા,

ઈચ્છા રાખે હરિ મોક્ષ જ મળવા,

કરવા, હરવા, મળવા.

દાસની વાણી.

રાગ—બનજારો. ૨૪

સેવો સેવો તે ગંગા ધારી, જેની ભક્તિ દીઠી મેં સારી.
 દેખો કૃષ્ણ અને અરજુન, જેનું શંકર પ્રત્યે મનરે;
 વર આપ્યા હરે બારી, સેવો સેવો તે ગંગાધારી.
 ગાંડીવ ધનુષ કહેવાયે, નરને આપ્યું સિવરાયેરે;
 સ્થાય થયા ગિરધારી એવો સેવો તે ગંગાધારી.
 કૃષ્ણે ચડાવ્યાં કમળપુલ, તેમાં એકની થઈ જુલરે;
 તેથી કાઢ્યું નેત્ર ધીર ધારી, સેવો સેવો તે ગંગાધારી.
 ખરા ભક્ત દેવકી તંન, હર એમનાથી પ્રસંનરે;
 વળી ક્યાં છે ચક્રધારી, સેવો સેવો તે ગંગાધારી.
 હરિ કહે શાસ્ત્ર વિચારી, શિવ જોયો નર ને નારીરે;
 થાય સુખને ગતિ સારી, સેવો સેવો તે ગંગાધારી.

રાગ—કરૂં નમન. ૨૪

નમું પદે ગિરીજપતિને (૨)
 ચંદ્ર લલામ સદા પદ તારૂં એકજ શર્ણુ અમારૂં,
 પ્રેમ ધારી આપ દયાનિધિ સન્મતિ દે. નમું.
 ભસ્મ રચાવી અંગ, સોહે ઉમિયાળ સંગ, વાજે તાળ મદંગ.
 ગાજે સંગીત રંગ, ડાલે કંક જુજંગ.
 રમક ઝુમક છુમ ટાડવ કરતા મતિ અખંડાનંદ,
 પ્રેમ ધારી આપ દયાનિધિ સન્મતિ દે. નમું.
 (ગુ. ના. કં.)

રાગ—ખારમાસી. ૨૬

હરનિશ સેવું ચર્ણુ તમારા, પ્રીતથી પાપ જ હરવાનેરે,
 સ્હાય પ્રભુ તમે થાજો મુજને, દાસપણામાં કરવાનેરે. ૯૨.
 બવસાગરથી બય હું પામું, તેનાથી શિવ તારી લીયોરે,
 આપ વિના નથી તારક બીજો, ભક્તિ સુજને શુદ્ધ દીયોરે. ૯૨,
 માત પિતા સુત ભગિની દારા, સૌ છે સ્વાર્થના બેલીરે,
 તેનાથી મુજને પ્રેમજ બ્યાપ્યો, મતિ થઇ છે મમ ઘેલીરે. ૯૨.
 દાસ હરિ તણી અર્જ સ્વકારો, મોક્ષ આપી શંભુ તારોરે,
 અનુ થકી મારી રક્ષા કરજો, પાપના પુંજથી ઉગારોરે. ૯૨.

રાગ—દેશની ખમાચ. ૨૭

કરૂં અર્જ જાડી હાથ, દીલ ધરો મમ નાથ, છો દીન દયાળ;
 ગિરીજા રે પતિ થાવા અખંડ ધર, દાસ પાપો હરો. ૯૩.
 કરી મેહેર અપાર, તાર્યાં નરો ને નાર, તેમ તારો આ બાળ;
 કૈલાશપતિ છે દુઃખી સંસાર તેથી પાર કરો. ૯૩.
 અરૂં બ્યાન કિરતાર, તમ ચરણ આ વાર, તોડો સંસાર જાળ;
 ભિમા રે પતિ દયા લાવી હરિપર, શિર હાથ ધરો. ૯૩.

રાગ—સોરઠી ગઝલ. ૨૪

નથી શિવજી જેના મન વિષે, હો ધિકાર છે તે જનને;
 રહે નહિ તે સુખમાં, વ્યર્થ ગુમાવે છે જન્મને. નથી.
 ભક્ષ ચોરાશી ચોનિ ફરી ધર્યો છે મનુષ્યા દેહરે;
 સંસાર કરા સુખે કરી, શિવ જાપને દીધો છેહરે. નથી.
 સદ્ગતિની ઇચ્છા કરો, તો નામ શિવનું ચિત્તે ધરો;
 હરિ કહે શાસ્ત્રવચનથી, મોક્ષ પામીને બવસિંધુ તરો. નથી.

રાગ-ઐસા ઘોખા દેને વાલે. ૨૯

શિવ હે સુખો દેને વાલે, અને મુક્તિ કરને વાલે. ૨૯.
 દુઃખ ભક્તકા સંહારને વાલે, કાળથી બચાવને વાલે;
 જન્મ મર્ણુ ટાળને વાલે, જાળથી છોડાવને વાલે. શિવ.
 ધણા ધણા જનનું અધ હરી, મન ભરી, અર્થ કરી,
 વર આપે મેહેર ધરી, લાવે ન વિચાર જરી, નમે નમે સુરો નાથ,
 જણે સર્વે ભોજાનાથ, વિશ્વ બધું જોડી હાથ પાયે લાગે કૃપાનાથ. શિવ.

રાગ-લાવણી. ૩૦

હે ભોજાનાથ [૨] તમે દયા કરો સૌ પર,
 સર્વે પ્રાણીનું દુઃખ હરીને કાયા કરો અમર;
 આપ દીસો છો [૨] સૃષ્ટી તણા પ્રતિપાળ,
 પ્રાણી સુખને વારતે તમે રચી છે રચના દયાળ.
 પાંડુ તનની [૨] જે હતી ભક્તિ અપાર,
 નરની લજા રાખવા આપ પ્રકટ થયા કિરતાર;
 વળી વર આપી [૨] તાર્યો છે લંકા ધીશ,
 હિર્યાકશ્યપ ને બાણાસુર જે કેવાયા તમ શીષ.
 હે સદાશિવ [૨] સંહાર્યો છે કામદેવ,
 ભક્તોનું દુઃખ ટાળવા પ્રભુ દયા કરો મહાદેવ;
 શિવ શિવ તણો [૨] જાપ છે મંગળકારી,
 હરિલાલ તેને જપે બવસિંધુ તરવા ભારી.

રાગ-ગરબી. ૩૧

બાપ આવી સુંદીર મનુષ્યા દેહ પામી, નામ શિવનું થ્યો,

સુંદીર તનમાં, સુંદીર મન છે, સુંદીર કર્ણ, સુંદીર સાધન છે,
તો પણ સુંદીર તત્વ ગ્રહે નહી, આત્મ ધાતીક તે બાઈ આવી. ટેક
હરતાં ફરતાં રમતાં જમતાં, સ્વપતિને પ્રભુ જે ગણનારી,
નારીના ચિત્તમાં ચોંટી રહ્યા પ્રભુ, તે મનમાં અન્ય નહી રટનારી,
તેમ નિરંતર શિવ નામનો, જાપ જાપી લ્યો. [૨] બાષ. ૧

લાખ ક્રિયા કદી લોભી કરે પણ દ્રવ્યથી વૃત્તિ નથી છુટનારી,
કામીનું ચિત્ત છે ક્રમની અંદર, વૃત્તિ જણાએ તેની નહારી,
તેમ નિરંતર શિવ નામનો, જાપ જાપી લ્યો. [૨] બાષ. ૨

ખેલાડી ખેલ કરે દોર બાધી, દોર માહે એક ચિત્ત ચોંટાડી,
નૃત્યની રીત ખેડાં શિરધારી, નૃત્ય કરે ખેડાં ચિત્ત ચોંટાડી,
તેમ નિરંતર શિવ નામનો, જાપ જાપી લ્યો. (૨) બાષ. ૩

અહો નિશ શિવ શિવ જાપ્યા વિના, જન્મ મરણ નહિ મટનારું,
વેદ શ્રુતિ એમ વાણી વદે, માઠે દાસ હરિ કહે શિવ ઉર ધારું,
માટે નિરંતર શિવ નામનો, જાપ જાપી લ્યો. (૨) બાષ. ૪

આરતી.

રાગ—દંત્રેશ્વરાહ. ૩૨

જય શિવ જય શિવ, જય મંગળ કરતા,
મુક્તિતણા મારગ શુભ, દાસના મન ભરતા. જય
વિશ્વપતિ વિશ્વેશ, નિશ્ચય મનગાથું,
કરતા—જગનો—હરતા—અધનો,
જય—ગંગાધારી—સેવા—સારી,

જનને—ધ્યારી—ચિત્તે—ધારી,

શિવ—શિવ—ભક્ત—ભજના.

મુક્તિતથા મારગ શુભ, દાસના મન ભરતા. જય.

ઉપદ્રવજી. ૩૩

- પ્રણમ્યપાદાબ્જ પવિત્ર શંભુ, અતુલ્ય જ્યોતિર્દિપતા સ્વયંભુ,
શ્રીપંચ વક્ત્રે અમી ઉભરાય, ૐ નમઃશિવાયેતિ નમઃશિવાય. ૧
- લસેત્રિ નેત્રા દશ ભુજ ધારી, સ્ફટિક કાંતિ અતિ મોહકારી,
સ્વરૂપ શાન્તિઃ મય સુ સુહાય, ૐ નમઃશિવાયેતિ નમઃશિવાય. ૨
- અનેક શોભે ભૂષણો સુદિવ્ય, લહીન એવી છબી રમ્ય ભવ્ય,
ત્રિલોક જેના ગુણ નિત્ય ગાય, ૐ નમઃશિવાયેતિ નમઃશિવાય. ૩
- શ્રીકંઠને શ્રીપતિ છા શ્રીમાન, વિજ્ઞાન આનંદ તપોનિધાન,
અનાદિને અક્ષર જે ભણાય, ૐ નમઃશિવાયેતિ નમઃશિવાય. ૪
- અચેતને ચેતન હેમલિંગિ, અલિંગિ વિચિત્ર અનેક લિંગિ.
કૃતિન સંપૂર્ણ કદી કળાય, ૐ મમઃ શિવાયેતિ નમઃશિવાય. ૫
- નમું નમું શ્રીપુરૂષપુરાણી, નપાર પામે મન ભુદ્ધિ વાણી,
પરમ ગુરૂશ્રી જય જોગીરાય, ૐ નમઃ શિવાયેતિ નમઃ શિવાય. ૬
- રહસ્ય શ્રુતિ સ્મૃતિનું અનુપ, પ્રણામ નિત્યે પ્રણવ સ્વરૂપ,
વિરક્ત સાક્ષી સહુ વિશ્વમાલ્ય, ૐ નમઃશિવાયોતિ નમઃશિવાય. ૭
- અજ્ઞાન તીમીર મહી નીમગ્ન, સ્વભક્ત કેરા ભય સર્વ ભગ્ન,
કરો કૃપાળુ સુખદો સદાય, ૐ નમઃશિવાયેતિ નમઃશિવાય. ૮

અતુલ્ય છે નામતણી પ્રસાદી, લહે ખીચારા ક્યમ શુન્યવાદી,
 સ્વરૂપ તે જેથી ખરે પ્રમાય, ઔં નમઃશિવાયેતિ નમઃશિવાય. ૯
 પાપો પ્રબળા ચિત્ત શુદ્ધિ આપો, કર્મોત્થા બંધન કોટિ કાપો,
 સમસ્ત કલેશો ભવના હણાય, ઔં નમઃશિવાયેતિ નમઃશિવાય. ૧૦
 સમરૂં સદા શિવ વિશુદ્ધ ભાવે, ખીજું ન કાંઈ પછી કામ આવે,
 ભિતિ છુંડી તે જમની જતાય, ઔં નમઃશિવાયેતિ નમઃશિવાય. ૧૧
 જપો જપો શ્રી પર બલ ઈશ, પાદાબ્જમાં મેલ્યું છે મુજશિશ,
 જપો જપો નીખીલ વિશ્વરાય, ઔં નમઃશિવાયેતિ નમઃશિવાય. ૧૨

અથ શ્રી એકલિંગાષ્ટક.

અગણિત ગુણ સિંધુ, પાર્વતી પ્રાણનાથ
સ્ફટિક સદૃશ દેહ, માલચંદ્રાર્દ્ર શાલં ॥

કરધૃત જપમાલં, કંઠ નીલાંક શોભં
ગણપતિ જાનિકારં, ચૈકલિંગાખ્ય મીઢે ॥ ૧

અર્થ—ગણી શકાય નહિ એવા ગુણ સાગર, પાર્વતીના પ્રા.
ણનાથ સ્ફટિકમણી સરખાં ગૌર દેહવાળા લલાટમાં અર્ધચંદ્રાકારે
શોભતા હાથમાં જપ માળા ધારણ કરેલી કંઠમાં લીલા ચિન્હથી
શોભતા ગણપતીને ઉત્પન્ન કરનાર એવા એકલિંગશ્રીની સ્તુતિ કરેછું.

હરિ ચિતવન જાતૈઃ, સેવિ પાદારવિદં
શલિમૃત પુરપાલં, ભક્ત વત્સલ્ય ધારં ॥

મુરનર મુનિ પુજૈ, રીક્ષિત ધ્યાન મૂર્તિ

ગણપતિ જાનિકારં, ચૈકલિંગાખ્ય મીઢે ॥ ૨

અર્થ—વનમાં ઉત્પન્ન થયેલા પુષ્પોપકી જેના ચરણાવિંદની
સેવા થાય છે. બલિના પુત્ર બાણાસુરના નગરનું રક્ષણ કરનાર ભક્ત
ઉપર અત્યંત પ્રેમ રાખનાર, દેવમુનિઓના સમુદાયે દ્રષ્ટિવડે ધ્યાન
કરવાની મૂર્તિ, ગણપતિને ઉત્પન્ન કરતા એકલિંગશ્રીની સ્તુતિ કરેછું.

અમિત પતિત તારં, દક્ષ વિધ્વંસકારં
મુનિભય મપહારં, યોગિધ્યે યાધ્રિ યુગ્મં ॥

વિધિવિત નિતકીર્તિ, નામ સંસાર તારં

ગણપતિ જાનિકારં, ચૈકલિંગાખ્ય મીઢે ॥ ૩

અર્થ—પારવીનાના પાપીઓને તારનાર, દક્ષપ્રજાપતિના યજ્ઞનો ભંગ કરનાર, મુનિઓના ભયને દૂરનાર, યોગિયોએ ધ્યાન કરવા એવ્ય છે, ચરણવિંદ જેમના, બ્રહ્મદેવ જેમની નિત્ય કાર્તિ માયા કરે છે, જેમનું નામ સંસાર તારક છે, એવા ગણપતિને ઉત્પન્ન કરનાર એવા એકલિંગીજીની સ્તુતિ કરે છું.

દશમુલ રિપુ મિત્રં, કાલકાલં કરાલં

મન્ત્રુર વલ મનોજા, મદિતારં નિમેષાત્ ॥

જગદવન સમર્થ, વ્યાગ્રચરિદધાતં.

ગણપતિ જનિકારં, ચૈકલિંગાશ્રય મીડે ॥ ૪

અર્થ—રાવણના શત્રુ રામચંદ્રજીના મિત્ર, કાળના કાળ વિ-
ધાન મન થકી ઉત્પન્ન થયેલા, અત્યંત કામ ક્રોધાદિકને લાલ્ચ આ-
ત્રમાં નાશ કરનાર જમતનું રક્ષણ કરનાર ને સમર્થ વ્યાગ્રચર્યમને
ધારણ કરનાર, ગણપતિને ઉત્પન્ન કરનાર એવા એકલિંગીજીની સ્તુતિ
કરે છું.

ત્રિપુરમય મિમિત્તા, શૂમે સંત્રાણ દક્ષં

નગવર હિપ વજ્રાં, વામ ભાગે જુષાણં ॥

શ્રવણન વિહારં, મસ્કુરં દુઢ માલં

ગણપતિ જનિકાર, ચૈકલિંગાશ્રય મીડે ॥ ૫

અર્થ—ત્રણપુરને ભય આપનારા, ત્રિપુરાસુરનો નાશ કરનાર,
પૃથ્વીનું રક્ષણ કરવાને દક્ષ, પર્વતોમાં શ્રેષ્ઠ હિમાલયથી ઉત્પન્ન થ-
યેલા પારવતીને પોતાની ડાંબેથી બાળુએ એસારનારા, રમશાનમાં
આનંદ કરનાર, ધણી શોભાવમાળા રેણુઓની માળા ધારણ કરનાર,
ગણપતિને ઉત્પન્ન કરનાર એકલિંગીજીની સ્તુતિ કરે છું.

તરુવર વટમૂલે જ્ઞાનમુદ્રોપવિષ્ટં

સકલ નિગમ લક્ષ્યં, બ્રહ્મ સંપાદયંતં ॥

શ્રવણ મનન શૌંઢે, નારદાયૈ પરીતં

ગણપતિ જનિકારં, ચૈકલિંગારુચ મીઢે ॥ ૬

અર્થ—સર્વ ગ્રંથોમાં ઉત્તમ (એક) વૃક્ષના ઝાડના મૂળ આ-
ગળ જ્ઞાનમુદ્રાએ બેઠેલા, સધળા વેદોમાં (વેદાંગમાં) લક્ષ્ય રાષ્ટ્રી બ્રહ્મ-
તત્ત્વ મેળવનારા, સાંભળવાને મનન કરવાને શુદ્ધિમાન નારદાદિક ને-
મની ચોતરફ બેઠા છે, એવા ગણપતિને ઉત્તમ કરનાર એકલિંગમની
સ્તુતિ કરે છું.

કપિકલુષરીણા, શેષ દોષાંતકારી

સુરધનિ ધૃતમૌલિ, ભક્ત સેકાભિલાશં ॥

સ્ફુરિત કરણનાગં ભસ્મનોભ્દાસિ દેહં

ગણપતિ જનિકારં, ચૈકલિંગારુચ મીઢે ॥ ૭

અર્થ—ગંગા મુકુટમાં ધારણ કરી છે, ભક્તના અભિપ્રેક્ષે
અભિલાષ જેને તે, પ્રકાશમાન છે, કાનને વિષે નાગના આબુષણ
જેને ભસ્મવડે કરીને શોભાયમાન છે અંગ જેમનું એવા ગણપતિને
ઉત્તમ કરતા એકલિંગમની સ્તુતિ કરે છું.

પ્રસરતિ ન હિ યસ્મિન્વાગ્ગતિઃ પાંડિતાનાં

યમાનિયમરતં વા, યં નમો નૈવ વેત્તિ ॥

નિજજનવશગત્વં, સ્વલ્પ પૂજોપયાંતં

ગણપતિ જનિકારં, ચૈકલિંગારુચ મીઢે ॥ ૮

અર્થ—જેમની સ્તુતિ કરવામાં પંડિતોની વાણી પણ પોહોચી શકતી નથી. યમ અને નિયમ વડે કરીને તત્પર એવા જેમને નમસ્કાર કરે છે. જેના રૂપને જાણી શકાતું નથી. પોતાના ભક્તને થોડી પુજાથી વશ થાય છે, એવા ગણપતિને ઉત્પન્ન કરનાર એકલિંગજીની સ્તુતિ કરે છું.

રુદ્રાષ્ટકં કૃતમિદં હરતત્પરેણ

સાંઘ પ્રસન્ન કરણાય ચ વાગ્ વિશ્વદ્યૈઃ ॥

યે વૈશ્વતા શિવારા, શ્રવણંતિ નિત્યં

તે યાંતિ શોક મમલં, વિરજં મનુષ્યાઃ ॥ ૧

અર્થ—આ (એકલિંગ) નામનું) રુદ્રાષ્ટક શંકરની સ્તુતિ તે વિશે તત્પર એવા પુરૂષે અંગિકા સહવર્તમાન શંકરને પ્રસન્ન કરવાને, અને વાણીની પત્રોત્તરને અર્થે કર્યું છે. જે વૈશ્વવો અથવા શિવ ભક્તો (આ એકલિંગાષ્ટક) નો નિત્ય પાઠ કરે છે, તે મનુષ્યો નિર્ભય, શોભાયમાન, એવા કૈલાસ લોકને વિષે જાય છે.

૩૫

અમણિત ગુણ સિંધુ, પાર્વતી પ્રાણનાથં,

સ્ફટિક સદશ દેવં, ભાલ ચંદ્રાર્દ્ર શાલં;

હર પ્રત જપ માત્રં, કંઠ નીલાંક શોભં,

મણુપતિ જનિકારં, ચૈકલિંગાખ્ય મીડે.

હરિ ચિત્તવન જતૈઃ, સેવિ પાદારવિદં,

અલિપ્ત પુર પાદં, ભક્ત વાત્સલ્ય ધારં;

સુરનર મુનિ પુંજૈ, રીક્ષિત ધ્યાનમૂર્તિં.

ગણપતિ જનિકારં, ચૈકલિંગાખ્ય મીડે. ૨
 અમિત પતિત તારં, દક્ષ વિધિં સકારં,
 મુનિ ભય મપહારં, યોગિધ્યેયાંધ્રિ યુગ્મં;
 વિધિવિત નિત કીર્તિં, નામ સંસાર તારં,
 ગણપતિ જનિકારં, ચૈકલિંગાખ્ય મીડે, ૩
 દશમુખ રિપુ મિત્રં, કાળકાળં કરાત્રં,
 પ્રચુર અન્ન મનોજ્ઞ, મર્દિતારં નિમેષાત્;
 જગદ્વન સમર્થ, વ્યાઘ્ર ચર્મા દયાનાં;
 ગણપતિ જનિકારં, ચૈકલિંગાખ્ય મીડે. ૪
 ત્રિપુરભયવિભીતા, ભૂમિ સંત્રાણ દહં,
 નગવર હિમ વજ્રાં, વામ ભાગે જુષાણં,
 શ્યમ શયન વિહારં, પ્રચુરં દ્રુઢ માત્રં,
 ગણપતિ જનિકારં, ચૈક લિંગાખ્ય મીડે. ૫
 તરુવરવટમૂલેશ્વાન મુદ્રોપવિષ્ટં,
 સકલ નિગમ લક્ષ્યં, બ્રહ્મ સંપાદ્યતં;
 શ્રવણ મનન શૌંડે નારદાદ્યૈઃ પરીતં,
 ગણપતિ જનિકારં, ચૈક લિંગાખ્ય મીડે.
 કપિલ કલુષરીણા, શેષ દોષાંત કારી,
 સુરધનિધતમૌલિં, ભક્તસેકાભિલાસં;
 સ્ફુરિત કરણ નાગં, ભસ્મ નોદ્ધમાસિ દેહ,
 ગણપતિ જનિકારં, ચૈક લિંગાખ્ય મીડે, ૭
 પ્રસરતિ ન હિ યસ્મિન્, વાગ્ગતિઃ પંડિતાનાં,
 મમ નિયમરતં વા, યં નમો નૈવ વેત્તિ;

નિજજનવશમતઃ, સ્વરૂપપૂજોપયાતઃ,
 ગણપતિ જનિકારં, ચૈકં લિંગાખ્ય મીડે.
 રૂદ્રાષ્ટકં કૃત-મિદં, હરતત્પરેણ,
 સાંખ્યસન્નદરણા, ય ય વાગ વિશુદ્ધયૈઃ
 યે વૈશ્વનાઃ શિવપરા, શ્રવણં નિત્યં,
 તેષાંતિ લોકે ભૂમણં, વિદ્યન્ મનુષ્યાઃ

શ્રી ઇષ્ટસ્તુતિ.

સમ્બરાવૃત્ત. ૩૬

આવે અતે અને છે સકળ જગતમાં, વ્યાપ્ત જે બ્રહ્મરૂપેઃ
 ને જેની સૃષ્ટિયામાં રમણજ કરતા, યોગિયો શુદ્ધ તત્ત્વે.
 જેની શક્તિ થદી આ ગ્રંથજાં બ્રહ્મગણા વિશ્વમાંહી વિદ્યાસે,
 એવા શ્રી પુરુષોત્તમે અભિનય કરું છું, જ્ઞાતિ વિસ્તારવાને.

(૨)

જેણે રાવગુને દીધું સુખ મહા, સેવા કરીરે યદા,
 બાપાના યદુ પ્રેમ પૂજન થકી, પાળે અનુજ્ઞે બધા;
 વાંછા સેવકની પૂરે સકલ તો, ટાળીશ હું આપદા,
 એવા શ્રી પ્રભુ એકલિંગ શિવજી, કલ્યાણ કરજો સદા.

(૩)

જેણે ધારી પવિત્ર પ્રેમ થકીજો, ભાગિરથી શિરે સદા,
 ને ભાગ્યેન્દુ સદિન વિષ્ણુસખી, ત્રીજી સુઅક્ષી તદા;
 જેની શક્તિ અમાધ શક સરખા, યાચે વદીને વિભુ,
 મેઘાદા દિજ સર્વ તેહ શરણે, રે એકલિંગ પ્રભુ,

ગીતિ.

(૪)

જય જય જય જગદીશ્વર, યાતુ મમ સિર ચરણ વિમે સ્થાપી.
મેવાડા વિપ્રોને, ઉદ્ધારી છો રિષસિધ સહુ આપી.

રાગ—ધૈવન ખીલનું. ૩૭

આયુષ જય છે, એકલિંગનું ધ્યાન ધરો,

જેથી મોક્ષ પામીને, સિંધુ સેજ તરો;

આત્મ રૂપને ધરો, સોહંપદને વરો. ઐ ઐ ઐ આયુષ, ૨૬.

મનુષ્યાદેહી પામીને, વિવનામ જપો.

વળી નિત્યે કરો, શમ દમ તપો;

જેથી થાય નફો, શિવરૂપમાં ખપો. ઐ ઐ ઐ આયુષ; ૧

અહંવૃત્તિ ટાળીને, કરો દૃઢ શેઠ,

તૃષ્ણા રાખો નહીં તેનું દૂળ લેવા;

જય માયીક હેવા, પ.મો જ્ઞાન મેવા. ઐ ઐ ઐ આયુષ. ૨

સચ્ચિદાનંદ રૂપ, છે શિવ હરી,

વેદશ્રુતિ વદે છે, પોકાર કરી;

સુણો લલ ધરો, કહે વાસ દરિ. ઐ ઐ ઐ આયુષ. ૩

એકલિંગીની સ્તુતિ

ગીતિ. ૩૮

અદ્ય મતિથી હું આ, સ્તુતિ કરું ને માન્ય કરી લેજો;

વિપ્ર ગુણી જન મનથી, એક લિંગીનું ધ્યાન સદા ધરજો.

ગરબો.

રાગ—શું નરવર વસંત થેઈ થેઈ નાચી રહ્યો.
 શું હરહર શિવશંકર સ્વર ગાજી રહ્યો.
 માજી રહ્યો નબ ગળવી રહ્યો. શું હરહર. ટેક.

સાખી.

ત્રિલોચન ત્રિભુવનપતિ, ત્રિગુણાત્મક મહાદેવ;
 ત્રિપુરારી ત્રિજન્મર્મા, દુઃખ હર દે તુંજ શેવ;
 પામવા પશ્વપતિની પૂર્ણ ભક્તિ પ્રેમથી,
 નિશદીન ઇશ ગુણ ગાઇ રહ્યો.
 ગાઈ રહ્યો ગુણ ગવાઈ રહ્યો. શું હરહર.

સાખી.

સુખ કર આવણુ માસમા, ચંદ્ર વારો ચાર;
 મહા મેદની મનુષ્યની, મળતી શિવ દરબાર,
 એકલિંગીનું ધ્યાન, જે કોઈ ધરશેરે,
 આ ભવથી ઉતરી પાર મુક્તિ મળશેરે.

સાખી.

ઉત્તમ પદને પામવા, શિવજી કેરું ધ્યાન;
 કરકર પ્રાણી કારમું, મળશે તુંજને જ્ઞાન.
 પાપતણો પરીતાપ મટાડવા, ઉમાપતિ શર્ણુ સૌ આહી રહ્યો.
 આહી રહ્યો અદ્યાહી રહ્યો, શું હરહર શિવશંકર સ્વરગાજી રહ્યો.

રાગ—કલ્યાણ. ૩૬

શ્રી ભીમનાથ તમ, મહેર તો કરો;
 વિનંતી દાસની, તો લક્ષમાં ધરો.

તમ સેવક પર દયા કરીને રાખો હમેશ પ્રીત;
 રંક બાળક પર હેત રાખીને દર્શન દેજો નિત. શ્રી.
 ખ્યાન આપતું રંકે કર્યું સારી ધારી રીત;
 હરિલાલ પર ક્ષમા લાવીને સારી રાખજો પ્રિત. શ્રી.

ધંધુકા તાલુકામાં આવેલા શ્રી ભીમનાથજી

મહાદેવની ઉત્પત્તિનું ખ્યાન.

રાહ—દક્ષણી રાહની લાવણી. ૪૦

પુરાતને હતું અહીં વન ભારીરે, પાંડુના તન, નિકળ્યા વન, સોસાયુમન,
 કર્યું પુર્જન, સ્થાપના કરી સારીરે પુરાતને. ૧
 ભીમશેનતો, પ્રથમ અહીં આવ્યારે; અંધવકાજ, રાખવા લાજ,
 ખોળ્યા મહારાજ, કર્યું છે કાજ; નરને દેવ બનાવ્યારે. પુરાતને. ૨
 અહાણુગરને, અભયદાન દીધુંરે; વસાવ્યું ગામ, રાખ્યું છે નામ;
 રચ્યું છે ધામ, જાણે તમામ; બાણ શોભે છે સારે. પુરાતને. ૩
 વૃક્ષ જળનું, જોયું એક ભારીરે; દેવગતીમાંય, વિપ્રભરાય,
 પુર્જન થાય, ખીલી ચડાય; ઝરે છે ખાંડ સારીરે. પુરાતને. ૪

રાગ—મેવાડો ૪૨

મેં જોયું દેવળ એકરે, ભીમનાથનું સાર, ભીમનાથનું સાર,
 મેં જોયું દેવળ એકરે, ભીમનાથનું સાર,
 મયો દરશન કરવા માટે, પેડો દ્વાર મોઝાર.
 વચ્ચે ધંટ લટકતો દીઠો. વગાડે નરનારે. ભીમનાથ. ૧
 અર્ચતણો ત્યાં લેખ લખ્યો છે, આરસ ફેરી માંહી;
 કાચબ નંદી હસ્તી શોભે, બાવાજી રહે છે આંહીરે. ભીમનાથ. ૨
 હસ્તી આગળ જળી શોભે, વળી તેરો સાર;
 શામા શિવ શક્તિ દીઠા, નમું વારંવારે. ભીમનાથ. ૩

બીમ અરબુન ગણુપત કેરી, મુંતી દીડી સાર;
 બીતો પર ચિત્રામણુ પેખ્યા, ચીતર્યા છે અપારરે. બીમનાથ. ૪
 ચોક મેં તો નાહાનો જોયો, ઉત્તરમાં દ્વાર એક;
 લોકાની અહીં બીડ રહે છે, ઓટલા લધુ છે છેકરે. બીમનાથ. ૫
 ચોક માંહે સ્થંભ દીઠો, બહુ છે તેની ઉંચાઇ;
 તેને ધનુ શ્વેન ખાંધી છે, દીડી અતી લંબાઇરે. બીમનાથ. ૬
 દેવળની દક્ષિણ દીશાએ, જોઇ સીદી એક;
 ટાંકી જળને ધાણુ જોતાં, ખર્ચનો નથી નેકરે. બીમનાથ. ૭
 ધાખા વચ્ચે જળા દીડી, લોખંડ કેરી સાર;
 નળાથી જળ પાણી ટાંકીનું, પડે શંકરપર ધારરે. બીમનાથ. ૮
 પતાકાના સ્થંભ ફરતા, દીડા અ કડીયા સાર;
 પડે નહીં તેને માટે, જડયા છે દશખારરે. બીમનાથ. ૯
 સ્થંભમાં નાખ્યા છે પખતીઆ, જેથી ટોચે જવાય;
 વળી લોહનો દાદર જોઇને, આવ્યો મંડપ માંયરે, બીમનાથ. ૧૦
 ચોકને ધાખાજ કેર, ખ્યાન લખ્યું છે આંહી;
 શિવમંડપનું હવે લખુ છું, ખીજા રાગની માંહીરે. બીમનાથ. ૧૧
 હરિલાલ ઉપર મેહર કરારે, ભોળાશંભુનાથ.
 મમ ભુલયુક માફ કરીને, મુકા માથે હાથરે. બીમનાથ. ૧૨

રાગ—દીંડી. ૪૨

શિવ મંડપ જોયો મેં અતીશે સારો,
 શોભા વર્ણવું હું દીલ સૌ ધારો;
 આરસ પહાણુ કેરો, ચોક લાખ્યો ખ્યારો. શિલ મંડપ. ૧
 હાંડી ગોળા અમરખ દીસે સાર,
 વળી જોઈ મેં દીપક કેરી સાર;

ચોગરદમ દીઠી તકતાની હાર.	શિવ મંડપ. ૨
હિમયા ગંગાકેરા ગોખ જોયા સારા.	
રૂપા જડીત્ર દીઝે છે ખેઉ ન્હારાં;	શિવ મંડપ. ૩
છડીદાર જોયા લક્ષ્મણ પ્યારા.	
ખીજી જોઇ પ્રતીમાઓ આરસ ફેરી,	શિવ મંડપ. ૪
શંકર પર નથી શીખર બંધ ઉઢેરી;	
બાપાઓ રાખે મરદને અતી મેરી.	શિવ મંડપ. ૫
દેશો દેશની માનતાઓ અદી આવે,	
સાથે રૂપીઆ શ્રીકૃષ્ણ ધણાં લોવે;	શિવ મંડપ. ૬
તેનું દુઃખ દાણીદ્ર બીમનાથ મીટાવે.	
માહાપુત્ર થાય છે ધણીજ રૂડી,	શિવ મંડપ. ૭
આરસપાહાણુ ફેરી શંકરની કુડી;	
પાર્વતીજીને હાથે કનક ચૂરી.	શિવ મંડપ. ૮
આરતી વખતે રૂપા વાસણ જોયાં,	
શિવ મોહોરે શણગાર અતી સોયાં:	શિવ મંડપ. ૯
આ વખત ફેરાં દર્શનથી દુઃખજોયાં.	
રૂપા ફેરી છડીઓ દીડીમેં સારી,	શિવ મંડપ. ૧૦
વળી જોગે રૂપા ફેરો નાગ ભારી;	
સર્વ શણગારથી જાડેં હું બચીવારી.	
પીનજ ફેરી દીવીઓ જોઇ છે ચાર,	
નેકી બોલતો દીઠો મેં છડીદાર,	
ઝોટા પર દીસે સ્થંભ દશખાર.	
આરસપાહાણુ ફેરા દીડા હનુમાન,	
ધણા ભકતજનો ધરતા પ્યાન,	
શિવ ભજ્યાયકી મળે ખાંનપાંન.	

શંકર કરો પૂજારી છે બે સારા,
 તેમના ક્યાં છે મહીનાના વારા;
 તેમની પૂજા જોતાં લાગ્યા મને પ્યારા.
 એક જગજીવન બીજો હીરાલાલ,
 શંકર પૂજા થકી તે થયા છે ન્યાહાલ;
 જાળ પાસ દીઠો ત્રાંખાકરો વ્યાલ.
 અહીં આવો જોયો એક મેં સારો,
 તે લાગે છે સહુને અતી પ્યારો;
 અગ્નિ ખુણામાં અખંડ દીવો ન્યારો.
 બે બાળુ ચમર ઉડે છે સારા,
 દ્વી ઘંટ લટકે ખુણામાં ન્યારા;
 વળી દીડી રૂપા ફેરી ઇંછન ધારા.
 સૌ ચડાવે છે શિવને બીલીપત્ર,
 શંભુ પર દીસે હેમ રૂપાના છત્ર,
 પાદુકાઓ દીડી રૂપા ફેરી અત્ર.
 ગુલાબ જળ ફેરી દીડી ગુલાબદાની,
 દીડી અતર સહીત કાચ પેટી નાહાની;
 ઉમયા કંઠે દીસે તુશી સોનાની.
 વર્ણુન કરતાં ન પામું હું પાર,
 શોભા આઈ છે મેં શિવને આધાર;
 સ્તુતિ કરે હરિલાલ વારંવાર.

શિવમંડપ. ૧૧

શિવ મંડપ ૧૨

શિવ મંડપ. ૧૩

શિવ મંડપ. ૧૪

શિવ મંડપ. ૧૫

શિવ મંડપ. ૧૬

શિવ મંડપ, ૧૭

રાગ—ધાનાશ્રી. ૪૩

મેહર કરો ભીમનાથ, ઓ ભોળા શંભુ, મેહર કરો ભીથનાથ.
 તમે છો માતાને તમે છો પિતારે;
 તમે છો વિશ્વાધાર.

ઓ ભોળાશંભુ. ૧

આપની શોભા જોઈને હું રે;
 બની ગયો તદાકાર.
 કૈલાશપૂરી થઈ રહી છે રે;
 શ્રાવણ માસની માંય.
 શ્રાવણ માસમાં વિપ્રો આવે છે રે;
 દેશો દેશના અપાર.
 વિપ્રોરે આવી પૂજા કરે છે રે;
 અભિષેકનો નહીં પાર.
 ચંદ્ર વારે મહા પૂજા થાય છે રે;
 જેની શોભા અપાર.
 શ્રાવણ સુદી પૂર્ણિ માયેરે;
 પ્રાત્નણ ધણા ભરાય.
 ઉપર ઘીના લાડુ દીજને મળે છે રે;
 જન દીડ પા દક્ષણાય.
 આવું પ્રત્ન ભોજન જોયું નથી મેં રે;
 કોઈ દેશની માંય.
 શ્રાવણ વદી ચતુર્દશીત્રીરે;
 મેળો બારો ભરાય.
 સદરહું મેળો વેરાઈ જાય છે રે;
 બાદરવા ત્રીજ માંય.
 આ મેળાના અંદોખસ્ત સારે.
 આવે છે ધણા અમલદાર.
 મેળાનું વર્ણન શું કરું મુખથી;
 લખતા ન આવે પાર.
 માંમલતદારને ફાજદાર સાહેબનીરે;

ઓ ભોળાશંભુ. ૨
 ઓ ભોળાશંભુ. ૩
 ઓ ભોળાશંભુ. ૪
 ઓ ભોળાશંભુ. ૫
 ઓ ભોળાશંભુ. ૬
 ઓ ભોળાશંભુ. ૭
 ઓ ભોળાશંભુ. ૮
 ઓ ભોળાશંભુ. ૯
 ઓ ભોળાશંભુ. ૧૦
 ઓ ભોળાશંભુ. ૧૧
 ઓ ભોળાશંભુ. ૧૨
 ઓ ભોળાશંભુ. ૧૩

ત્રણ દીન કચેરી આય.	ઓ ભોળાશંભુ, ૧૪
સાયંદાળની આરતી વખતેરે;	
લોક અતીસે બરાય.	ઓ ભોળાશંભુ. ૧૫
આરતી પુષ્પાંજલી થઇ રહ્યા કડેરે;	
શ્લોક ધણારે બણાય.	ઓ ભોળાશંભુ. ૧૬
ત્માર પછી સૌ વેરાઇ જાય છેરે;	
હરિલાલ શોભા ગાય.	ઓ ભોળાશંભુ. ૧૭
અહેમદાગાદનો હું વિગ્ર મેવાડેરે;	
રહું સારંગપુર માંય.	ઓ ભોળાશંભુ, ૧૮

રાગ—માલ. ૪૪

આંબો હું શર્ણ, નમું છું ચર્ણ, ભોળા બીમનાથ.	ટક.
દીસો શ્યામ વર્ણ, વર્યા અર્ણ, નમું છું ચર્ણ.	ભો. ૧
ધંધુકા તાલુકે આપ ખીનજો, ભોળા શંભુ નાથ;	
જગત ઉપાધી ટગવા માટે, નમન કરું જોડી હાથ.	
વિગ્ર વર્ણ, રડી ધર્ણ, નમું છું ચર્ણ.	ભો. ૨
મહાભારતના મંથ ત્રિષે, છે તમ ભક્તિ પ્રમાણ;	
વળી શિવ પુરાણ દેખીને, દામ હરિ થયોં જાણ,	
મુશ્કી કર્ણ, ન જાઉં મર્ણ, નમું છું ચર્ણ,	ભો. ૩

રાગ—આશાગોડી. ૪૫

મહેર કરો બીમનાથ, સેવકપર મહેર કરો બીમનાથ.	
આરે અવનીમાં નથી કાઈ માફ, ખચર લીજો ભોળાનાથ.	સેવક૦
માત તાત, માત તમને હું જાણું, તમવિના નથી કાઈ નાથ.	સેવક૦
અચ્છાન અતીશે છે દીલ માફ, તે કાઠી નાંખો કીમીયાનાથ.	સેવક૦
જન્મ મરણના દુઃખો ટાળીને, મુક્તિ દીઓ દીનાનાથ.	સેવક૦
પછી અર્જ હરિલાલ કરી, દીલમાં ધરો વિશ્વનાથ.	સેવક૦

રાગ—ગીતી. ૪૬

હે હમીયાના કંથ, સ્તુતિ કરે છે હરિલાલ આંહી;
 દયા આણીને કરો. જ્ઞાન પ્રકાશ મારા દીલ માંહી.
 ભીમનાથ મહાદેવ, કહેવાય છે લીલકાના વાશી.
 જે સેવા કરીએ તો, દુઃખદાગિદ્ર જાય સરવે નાશી.
 શિવ છે મોટા દેવ, જેણે પાન કર્યું છે સમુદ્રનું વીષ;
 જટામાં શોભે ગંગા, પાસે છે જે નંદી ભૂગી શીષ.
 લલાટમાં ત્રીપુંડ, વામાંગે છે પાર્વતી નારી;
 હાથે કંકણ શોભે, સરવાંગે છે ભસ્મ અતી સારી.

રાગ—દયાળુદેવ. ૪૭

ભોળા ભીમદેવ, વસો દીલમાંય;
 વારંવાર નમું છું, તમારે પાય.
 તમે છો સ્વયંભૂ, અજન્મારે;
 સ્તુતી કરે છું, મોક્ષ મળવારે.
 અનાદી છો, તમે સ્વામી,
 જાણ્યા તમને, મેં બહુ નામી.
 તમે છો માન, વળી છો તાન;
 દીસો છો જગતમાં સાક્ષાત.
 દયા રાખાને આ શેવકપર;
 સદા આપોને, અખંડીત ઘર.
 નિધા રાખો, શિવજી સદા;
 કૃપા કરીને, ટાળો આપદા.
 અર્જ સુણોને, મારી દયાળ;
 આપ વિના બધું છે વિકાળ.
 મુક્તિ થકી, કરો મને ન્યાલ;
 એટલું માગે છે, રંક હરિલાલ.

રાગ—કદ્યાણુની ગઝલ. ૪૮

બીમશંકરને નમન કરીને સ્તુતિ કરે વારંવાર રે. ટેક૦
 આરે જગતમાં જન્મ ધરીને, ફસાયો છું માયા માંહે રે. બીમ૦
 આપ વિના નથી કોઈ રે તારક, સેવક આવ્યો તમ દ્વારે રે. બીમ૦
 નારી ને લક્ષ્મી આદી જોઈને, ચિત્ત ન રહે આપ પાસ રે. બીમ૦
 કામ ને ક્રોધના વશ થઈને, કરીયો છે તમ જાપનાશ રે. બીમ૦
 શિવજાપથી જનોરે તરીયા, ભોમ ને અરજીન આદી રે. બીમ૦
 હરદમ શિવનું રટણ કર્યાંથી, ટળે છે સંકટ વ્યાધી રે. બીમ૦
 દાસ હરિ આપ શરૂં આવી, અર્જ કરે ભવ તરવા રે. બીમ૦
 દયા કરીને હાથ રે ઝાલો, ઉભયાપતિ સિદ્ધ કરવા રે, બીમ૦

રાગ—લાવણી. ૪૯

હર બીમનાથ (ર) તમે નજર કરો મમપર,
 ભવસિંધુથી ઉતારીને આપો અવિચળ ધર;
 હું જન્મ ધરી (ર) પડ્યો સંસારની માંહી,
 પુત્ર નારીના ફંદમાં મેં ભજન કર્યું ન કાંઈ.
 માયાના લોભે [ર] હું રખડું ગામોગામ,
 સંસારીક સુખે કરી ન જપું શિવનું નામ;
 કામ ક્રોધ થકી [ર] મેં કર્યાં જગતમાં પાપ;
 તે સર્વે માશી કરીને સુમતિ દો મમ આપ.
 સંસાર વિષે [ર] ન મળે સુખ જરાય,
 આપ જાપમાં સુખ છે હે કૈલાસ કેરા રાય;
 મમ અર્જ સુણી [ર] તમે ઊઝાવો સંસાર જાળ,
 હરિલાલ પર દયા કરીને મોક્ષ કરો રે દયાળ.

શંકરનો શાળ. ૫૦

- હોને શિવજી આરોગવા, નાહો નિર્મળ નીર;
પાકા તેલ સુગંધનાં, મંદન કરી દ્યો શરીર. ૧
- અંગુચ્છા ઉત્તમનાં, પીતાબર સાર;
બરમનું તિલક બનાવીએ, મુક્તાફળ હાર; ૨
- મંગાજળ લોટા ભર્યાં, લાડકડા સાર;
સાકર પાણી સ્વાદનાં, પીએ સર્વે આધાર. ૩
- ફરાળ બહુ પ્રકારનાં નારંગી ને દ્રાક્ષ;
મીઠા લીંણુ મધુપના, ગુલાબનો પાક. ૪
- અખોડ બદામો ને એલચી, ફારસાં દાડમ દ્રાક્ષ;
આણી તે ખારેક ટોપરાં, ખબુરનો પાક, ૫
- વળીયાળી ને દુધપાક, માંદી મોતીચુર;
પેંડા પતાસાં ને એલચી, ઘેબર બરપુર. ૬
- શેવ સુંવાળી ને ચુરમા લાવશી પંચદાળ;
મીઠો ભાત બનાવીયો, લેજો કામના કાળ. ૭
- રાજ્ય ગોટા કચલી, આછા આંખા ઘોળી;
લી તાબ્યાં ગૌર ગાયનાં, માંદી પોણા બોળી. ૮
- ખીર ખાંડ વડા વેડમી, સદા પીરશી છે બહુ;
પાર ન બાણું પાકનાં, તમ પાસે શું ગાઉં. ૯
- કુટંગા બરો શિવ દુધના, લેષ ચમચા હાથ;
શ્રીખંડ સરખી ભાતનાં, આખો વિશ્વના નાથ. ૧૦
- અથાણું ઉત્તમનાં, માંદી ઝાઝી છે રાષ;
ઢેરી ફેરાં ને ફરમદાં, ખટમટ ખટાષ; ૧૨

આંખા હળદર ને આંખલી, સર્ગવાની ફળીઓ;	
ઝેડી ડોડા ને લીલવા, વળી ચોળાફળીઓ.	૧૩
આદુ કેળાં ને રીંગણાં. તેના ક્યૌં છે ભજ્યાં.	
સરવે વસ્તુ ધરાવી, છે, કશું નથી તજ્યાં.	૧૩
આરીઆં રીંગણા મોગરી, જોડે લીલવા સાર;	
કાચડી ચટણીઓ મુકી છે, કહેતાં નાવે પાર.	૧૪
પત્રશાક અતી પ્રેમનાં, માંહી પાપડ સુરણ;	
ચણા દાળ ને કાચડાં, વળી સાથે પુરણ.	૧૫
મરો રે મીઠાં વાટી ભર્યાં, સુઠ સારીનો ભુકા;	
જેને સ્વાદે જેમાં જેછએ, તેમાં લેછ મુકાં	૧૬
મગ ચણા ને તુવરની છુટી કાધી છે દાળ;	
કઢી ધરી છે વડી કેરી, જોડે સુંદીર વાલ;	
મઠા માંહી સ્વાદના જીરાડને રાધ;	
શિવજી બેઠા આરોગવા, ભક્તની ભક્તિ જોઈ.	૧૮
આચમન લેછને ઉડીઆ. સાથે સોપારી સાર;	
પાન તે પાકાં માળવી, માંહી ખેરસાર.	૧૯
બરાસ લવિંગને એલચી. તે શું બીડીઓ કાધી;	
જેને લીધે સદા શિવે, માગીને લીધી;	
કાલા ઘેઝા થંછ ગાય છે, યાળ દાસ તમારા;	
કૃપા કરીને હરી લેજો, સરવે દુઃખો અમારાં.	૨૧

ઉમીયાજીનો થાળ. ૫૧

આરોગો ઉમીયાજી મોરી માય, જમ જમ તારા સુખીઆ થાય. મા.
કનક કળશ મંગાજળ ભરી, અંખાજી આગળ થાળજ ધરી. મા.

દ્રાક્ષ ચારોળી બદામો અખોડ, ફારસા લીંબુને કેળાં નોડ. મા.
 શીંધોડા સાકર શેલડી, ખડબુચા આંખા કાકડી. મા.
 મગના લાડુને ઘેઅર શાક, પેંડા ધારી ને દૂધપાક. મા.
 ખારા તીખાંને તમતમા, આદુ લીંબુ ને માહી ધમ ધમા. મા.
 શ્રીફળ આઈજી લીજીયે ભોગ, અનેક દુઃખડા કર્મ સંભોગ. મા.
 ખીર ખાંડ ઘૂત પુરણુ કરી, આરોગો ગિરિજા ચિત્ત ધરી. મા.
 કેસરી કરમજ મહી ફળ પુલ, જીરારસ માજી જમીએ અનુકુળ. મા.
 દૂધ કઢચાં લેછ આગળ ધર્યાં, ઘુંટ ભરીને માયે આચમન કર્યાં. મા.
 આરોગીને ઉડચા મોરી માય, જુડણુ સૌ જન માગી માગી ખાય. મા.
 સિંહાસન ઉપર સુંદરી, બેઠા માત સખી પરવરી. મા.
 બેહુકે બરાસે બીડી કરી, આનંદ ઉમીયા માએ મુખમાં ધરી. મા.
 એકે આગળ દોળે વાય, એકે આગળ નૃત્ય જ થાય. મા.
 વાગે પંચ શબ્દ નિશાન, બેર ભુંગળ વાગે પરિવાન. મા.
 સકળ મનોરથ પુરો મોરી માય, બેઉં કર નોડીને કહે તારો દાસ. મા.

શંકરની આરતિ. ૫૨

ॐ જયદેવ જયદેવ, જય હરી હરા, જય હરી હરા;
 ગંગાધર ગિરીજાધર (૨) ઇશ્વર ૐકારા, ૐ હરહરહર માહાદેવ. ૧
 નૈકુટે વસે વિશ્વંભર, શિવજી કૈલાશે, હર શિવજી કૈલાશે.
 હરિ કાળા હર ગોરા, (૨) એ બે એકાંતે. ૐ હરહરહર માહાદેવ ૨
 વાઘંબર પીતાંબર, શિવ શામે પેર્યાં, હર શિવશામે પેર્યાં;
 કમળનયન કેશવને, (૨) શિવને ત્રિનયના. ૐ હરહર. ૩

ચંદન ચઢે ત્રિકમને, ભવને ભસ્મગિ, હર ભવને ભસ્મગિ;
રામે હૃદયા રાખ્યાં, (૨) ઉમયા અર્ધાંગે. ૐ હરહર. ૪

કેવડા કેશવને, શિવને ધંતુરો, હર શિવને ધંતુરો;
તુળશીપત્ર ત્રિકમને, (૨) શિવને ખીલીપત્ર. ૐ હરહર. ૫

કૌસ્તભમણી કેશવને, શિવને રૂંઢમાળા, હર શિવને રૂંઢમાળા;
આધવને મુક્તાકળ, (૨) શિવને સર્પ કાળા. ૐ હરહર. ૬

નંદીવાહેન ખગવાહન, શિવચક્ર ત્રિશળધારી, હર શિવચક્ર ત્રિશળધારી;
ત્રીપુરારી મોરારી, (૨) હરિકમળા ધારી, ૐ હરહર. ૭

રામને ખાંધે ધનુષ, શિવ ખાંધે ઝોળી, હરશિવ ખાંધે ઝોળી;
રામને રીંછ વાંદર, (૨) શિવને ભૂત ટોળી. ૐ હરહર. ૮

ભક્ષ્મીવર ઉમમાવર, શંકર શામળીયા, હર શંકર શામળીયા;
હરિહર નટવર સ્વામિ, (૨) એકાંતે મળીયા. ૐ હરહર. ૯

મોહનને મહાદેવ, જે કાંઈ ગાશે, હર જે કાંઈ ગાશે;
હરિ હરના ગુણ ગાતાં, (૨) હરિ ચર્ણે જાશે. ૐ હરહર. ૧૦

એ જે એક સ્વરૂપ, અંતર નવ ગણુશો, હર અંતર નવ ગણુશો;
ભોળા બુદ્ધરને બજતાં, (૨) ભવસાગર તરશે. ૐ હરહર. ૧૧

હરિ હરાની આરતિ, જે કાંઈ ગાશે હર જે બાવે ગાશે;
બણે શિવાનંદ સ્વામિ, (૨) સુખસંપત થાશે, હર કૈલાશે જાશે.

ૐ હરહરહર માહાદેવ. ૧૨

શંકરની આરતી બીજી. ૫૩

ૐ જયદેવ જયદેવ, જય ત્રંબક રાજન, (૨)

ગંગાધર ગીરજાધર (૧) શંકર શક્તિ પાણીમ;

સદ્ગોળતં પ્રપદ્યામિ, સ્મર્યે શ્રુતિમંત્રં, (૨)

શાંખં પંચા વકત્રં (૨) ચેતો મમ દૈવં;

સદ્ગજં સદ્ગજનંદં, સકલં પરિપૂર્ણં,

સર્વં ભક્ષાતિતં, (૨) શ્રુતિભિઃ પ્રતિપાઘં.

ૐ જય. ૧

વામદેવં વંદે, વિદેહી કૈવલ્યં, (૨)

સદ્ગોળતં સિદ્ધિં, (૨) જ્યેષ્ઠ શ્રેષ્ઠસ્વં,

વિભ્રુતિ સુંદીર ચર્યિત, શંભો સર્વાંગં, (૨)

નમામિ રૂદ્રોંકારં, (૨) તારક જગદીશં.

ૐ જય. ૨

ભવે ભવે નાતી, ભવેતિ ત્રિનેત્રં, (૨)

ભવસ્વતેજો બુદ્ધિં, (૨) માતા જગદીશં;

અનાયનાથં વંદે, આત્મા જગદીશં, (૨)

મૃગધર પરશુહસ્તં, (૨) શિવ ચંદ્રં મૌલિં.

ૐ જય. ૩

અધોર ધોરે ધોરં, હય રૂદ્રોબીમં, (૨)

ભૂતં ભૂતા નાથં, (૨) જુજંગ હણિભૂપં;

કપર્દિ કૌમારિ, ભયકદ્ ભયનાશં, (૨)

સર્વં સર્વાધ્યક્ષં, (૨) ભક્તાનુગ્રહનં.

ૐ જય. ૪

તત્પુરુષાયૈ વિદ્મય, તન્મય આનંદં, (૨)

માહાતેજો વ્યાપક, (૨) વ્યાપક સર્વંશં;

ત્રિગુણ્યં ત્રિગુણાતીતં, તત્પર પરમેશં, (૨)

શંભો નાદં મોદં, (૨) પ્રણવં ૐકારં.

ૐ જય. ૫

અહ્માદિ પ્રત્યક્ષં, (૨) અહ્મા પરમેશં;
 સત્યં સત્યાનંદં, ચિન્મય સાકાશં, (૨)
 શિદાનંદોદ્દેતો, (૨) શિવ શિવ ઊંકારં.

ૐ જય. ૬

કલમં કનકં બિલ્વં, ડમરં સહપૂજ્યં, (૨)
 માનવ ભવતિ મુક્તં, (૨) વ્રજેત કૈલાશં;
 ધૃત્યેવં શિવભક્તિં, ધૃલોકે કૃત્વા, (૨)
 શિવસાયુજ્યં મુક્તિં, (૨) પરલોક પ્રાપ્તિં.

ૐ જય. ૭

ઉમીયાળની આરતિ. ૫૪

મા મોતીડે વધાવું ને મંગળ ગાઉમા, (૨)
 મારી ઉમીયાળ માણને વારણે જાઉં (૨) આરતિ કીજે અંબેમા; ૧
 મા તાજ મદંગ વેણાજનંત્ર વાગે મા (૨) આ શોભા મારી માણને છાજે,
 આ શોભા ઉમીયા માણને છાજે, આરતી કીજે અંબે મા. ૨
 નૃત્ય કરેને ઉદો ઉદો ગાય મા (૨) ધોળોભટ્ટ બલિહારણે જાય;
 સેવકજન બળી હારણે જાય, આરતિ કીજે અંબે મા. ૩

ઉમીયાળની આરતિ બીજી. ૫૫

જય ઉદાશક્તિ મા (૨) અખંડ અહ્માંડ નિપાવ્યા, (૨)
 પડવે પંથકમાં, જયો જયો મા જુગદંબે.
 દ્વિતીઆ બેય સ્વરૂપ, શિવ શક્તિ જાણું મા (૨)
 અહ્મા ગણપતિ ગાવે, (૨) હરગાવે હર મા. જયો જયો. ૨
 ત્રતિયા ત્રણ સ્વરૂપ, ત્રિભુવનમાં બેઠા મા (૨)
 ત્રયા થકી ત્રીવેણી (૨) તું ત્રિવેણી મા. જયો જયો. ૩

ચોથ ચતુરા માહાલક્ષ્મી, આઠ સચરાચર વાપ્યા મા (૨)	
ચારભુજ ચોદશા, (૨) પ્રગટ્યાં દક્ષિણમાં.	જયો જયો. ૪
પંચમે પંચ ઋષિ, પંચમે ગુણ પદમા મા (૨)	
પંચતત્વ ત્યાં સોહીએ (૨) મા તું તત્ત્વે મા,	જયો જયો. ૫
પળે તું નારાયણી, મહિષાસુર માર્યો મા (૨)	
નર નારીન રૂપે (૨) વ્યાપ્યાં સર્વેમાં	જયો જયો. ૬
સપ્તમે સપ્તપાતાળ, સાવિત્રી સંખ્યા મા (૨)	
ગૌ ગંગા ગાયત્રી. (૨) ગૌરી ગીતા મા,	જયો જયો. ૭
અષ્ટમે અષ્ટભૂજ, આઠ આલુંદા મા (૨)	
સુરીનર મુતીવર જન્મ્યા, (૨) દેવ દત્તે મા.	જયો જયો. ૮
નવમે નવકુળ નાગ, સેવે નવ દુર્ગા મા (૨)	
નવરાત્રીના પુજન (૨) કીધાં છે બ્રહ્મા.	જયો જયો. ૯
દશમે દશ અવતાર, જય વિજ્યા દશમી મા (૨)	
રામે રામ રમાડ્યા (૨) રાવણ રોળ્યો મા.	જયો જયો. ૧૦
એકાદશી અગીઆરસ, કાત્યાયનિ કામા મા (૨)	
કામક્ષી કાળીકા (૨) શામાને રામા.	જયો જયો. ૧૧
બારશે બાળા રૂપ, બહુચરી અંબામા (૨)	
બદુક ભૈરવ સોયે, (૨) તારા છે તુજમાં.	જયો જયો. ૧૨
તેરશે તુળગ રૂપ તમતારૂણી માતા મા (૨)	
બ્રહ્મા વિષ્ણુ માહેશ્વર (૨) ગુણ તારા ગાતા.	જયો જયો. ૧૩
ચૌદશે ચૌદે રૂપ, ચડી આમુંડા મા [૨]	
ભક્તિભાવ કાંઈ આપો (૨) સિંહવાહન માતા.	જયો જયો. ૧૪
પુનમે ભરીયો કુંભ, સાંભળજે કરુણામા (૨)	
માર્કન્ડે વખાણ્યા (૨) ગાયે શું કવિતાય.	જયો જયો. ૧૫

આઈ ત્રંખાવટી નગરી, મા રૂપાવટી નગરી (૨)

સોળ સહસ્ર ત્યાં સોયે, (૨) ક્ષમા કરો ગૌરી. જ્યો જ્યો. ૧૬

સંવત સોળસેં સતાવન, બાપીસમાં સતાવન (૨)

સંવત સોળમાં પ્રગટ્યાં (૨) રેવાની તીરે. જ્યો જ્યો. ૧૭

આઘ શક્તિની આરતિ, જે કોઈ ગાશે મા (૨)

જશે શિવાનંદ સ્વામી, (૨) સુખ સંપત થાશે જ્યો જ્યો. ૧૮

પુષ્પાંજલી. ૫૬

જે દેવાસો દિવ્યેકા દશસ્થ પૃથિવ્યા મધ્યેકા દશસ્થ ॥ અપ્સુ-
ક્ષિતો મહિનૈકા દશસ્થતે દેવાસો જગ મિમંજુ ખર્ષ્વંમ્ ॥ ૧ ॥

અસ્મે રૂદ્રા મેહના પર્વતા સો વૃત્તહત્યે બર હુતૌ સન્નેખાઃ ॥ જઃ સ
ગુંસતે સ્તુવતેધાયિ પન્નૃ ઇંદ્રજ્યેષ્ઠા અસ્માં અવન્તુ દેવાઃ ॥ ૨ ॥

હરિ ઐં જજ્ઞેન જગ મય જન્ત દેવા સ્તાનિ ધર્માણિ પ્રથમા-
ન્યાસંન ॥ તેહના કંમ હિ માનઃસયંત યત્ર પૂર્વે સાધ્યાઃ સંતિદેવાઃ
ૐ રાગધિરાજય પ્રસલ્લ સાહિને નમો વયં વૈ શ્રવણાય કુર્મહે સમે
કામાન્ કામ કામાય મલ્લં કામેશ્વરો વૈ શ્રવણો દધાતુ કુપ્તેરાય વૈ
શ્રવણાય મહારાજય નમઃ ૐ સ્વસ્તિ સામરાજ્યં ભોજ્યં સ્વરાજ્યં
પૈરાજ્યં પારમેષ્ઠ્યં રાજ્યં મહારાજ્ય મહાધિપત્ય મયંસમન્ત પર્યા-
યૈસ્યાત્ સાર્વભૌમઃ સર્વાયુ સઃ આન્તાદા પરધાત્ પૃથિવ્યૈ સમુદ્ર પર્યા-
તાયા એકરાડીતી તદધ્યે શબ્દોકો ભિગિતો મરૂતઃ પરિવેષ્ટારો મરૂતસ્યા
વસન્ગૃહે આવિક્ષિતસ્ય કામપ્રેર્વિશ્વેદેવા સભાસદ ઇતી ૐ વિશ્વતઃ ચક્ષુ
રિત વિશ્વતો મુખો વિશ્વતો બાહુ રિત વિશ્વ તસ્પાત્ ॥ સં બાહુભ્યાં
ધમતિ સંપ તત્રૈઘા વા ભૂમી જનપન્દેવ એકઃ ॥

શિવષડક્ષરસ્તોત્રમ્ । ૫૭

શ્રી ગણેશાયનમઃ ॥ ઐકાર બિન્દુસયુક્ત નિત્યંધ્યાયંતિ
યોગિનઃ । કામદં મોક્ષદં ચૈવ ઐકારાય નમો નમઃ ॥ ૧ ॥
નમંતિ ઋષયો દેવા નમંત્યપ્સરસાં ગણાઃ । નરા નમંતિ દેવેશ
નકારાય નમો નમઃ ॥ ૨ ॥ મહાદેવ મહાત્માનં મહાધ્યાનં
પરાયણમ્ । મહાપાપહરં દેવં મકારાય નમો નમઃ ॥ ૩ ॥ શિવં
શાંતં જગન્નાથં લોકાનુગ્રહકારકમ્ । શિવમેકપદં નિત્યં શિકા-
રાય નમો નમઃ ॥ ૪ ॥ વાહનં વૃષભો यस્ય વાસુકિઃ કંઠ-
ભૂષણમ્ । વામે શક્તિધરં દેવં વક્રાય નમો નમઃ ॥ ૫ ॥
યત્ર યત્ર સ્થિતો દેવઃ સર્વવ્યાપી મહેશ્વરઃ । યો ગુરુઃ સર્વ-
દેવાનાં વક્રાય નમો નમઃ ॥ ૬ ॥ ષડક્ષરમિદં સ્તોત્રં યઃ
પઠેચ્છિવસંનિધૌ । શિવલોકમતાપ્નોતિ શિવેન સહ મોદતે
॥ ૭ ॥

ઇતિ શ્રીરુદ્રયામલે ઉમામહેશ્વરસંવાદે શિવષડક્ષરસ્તોત્રં
સંપૂર્ણમ્ ॥

રાગ—ગરબીનો. ૫૮

આજ બંસી મોરી રાધાને ચોરા લખરે;
મોરે કહ્યો ન માન્યો લે ગઈ બીજનાર. આજબંસી.
સાખી.

બંસી વાલે મોહના, ઓર બંસી કપ બળય;
તારી બંસી મોરે મન વસી, અજગર અજાન સોહાય.

ગોપીયો દોને મુજકું, મોરી બંસી આજ તોરે;
મેં જઈ બળવું તઠ યમુના કે તીર. આજ બંસી. ૧

સાખી.

બંસી બાજ કાહનકી, ઝોર તઠ યમુના કે તીર;
સખ ગોપીયન કે મન બસી, અબજયા ધરત નહી ધીર.
સખીયો ચલોને અપને જાવે યમુના તીર;
કંસી બળવે બંસી, નંદજી કે કુમાર. આજ બંસી. ૨

સાખી.

ચલો સખી ત્યાં જાઇએ, જ્યાં ઠાડો ધીજ રાજ;
ગોરસ વેચન હર મીલે, એક પંચ દોનું કાજ.
સખીયો ચલોને અપને હોતે હેં દો કાજતોરે;
શ્રીકૃષ્ણ દર્શન સેં દળીદ્ર હોવે દુર. આજ બંસી. ૩

સાખી.

આમજડે મોતી પડે, ઝોર બીજત નવસર હાર;
અંપક વરણી રાધીકા સુંદરનંદ દુલાર.
શ્રીકૃષ્ણ રાધીકા ખેલત ધીજમાં રાસતોરે;
ગાવે કૃષ્ણ કૃપાસે કૃષ્ણતણો દાસ. આજ બંસી. ૪

રાહ—થયા છો રે પતિ તેજ પ્યારી. ૫૯

સખી જોને યમુનાની અંદર નટવર જળ ઝીલે,
શિશે કલગી છે નવરંગી. તન ત્રીભંગી અંનૂપ;
મુખ જોયું, મન મોહું, ચિત્ત પ્રોયું, દુઃખ જોયું;
સખી હરખ વધે નીરખી હરીવરને દેખવડા દીલે. સખી. ૧
બંસી અધર ગ્રહી મરમાળે. કુંડળ ઝળકે કાન;
કર લટકે, મન અટકે, ચિત્ત ચટકે, જીર ખટકે;

સખી રાગ સુનાવી અનુરાગ સખાને રનેહે તે જણવીલે. સખી. ૨
 પીતાંબર સુંદરવરે પેહેયું, ઝાંઝર પદ ઝણકાર;
 ધમધમકે, ઠમકમકે, ઇમઇમકે, ચમચમકે;
 સખી ચપળ સઠગાં અઠળ ફરી ફરી ખેલ કરી ખીલે. સખી. ૩
 નવીન હખી ખુખીદાર અતીસે, આવી વશી મુજ ઉર;
 હરિનંદ, શિવાનંદ. સુખકંદ, દે આનંદ, પ્રભુ અશર્ણુ;
 શર્ણુ હર્ણુ મન ટીધું જળ વિશે રસીલે. સખી. ૪

રાગ—ભેરવી. ૬૦

દીનાનાથ દયાળ નટવર, હાથ મારો મૂકશોમાં;
 હાથ મારો મૂકશોમાં, હાથ મારો મૂકશોમાં, દીનાનાથ.
 આ મહા ભવસાગરે, ભગવાન હું બૂલ્યો પડ્યો ધું;
 ચૌદ લોક નિવાસ ચપલા, કાંત આતક ચૂકશોમાં, દીનાનાથ. ૧
 ઓથ ધશ્વર આપની, સાધન વિશે સમજી નહિં હું;
 પ્રાણ પાલક પોત જોઈ, શંખ આખર ફૂકશોમાં. દીનાનાથ. ૨
 માત તાત સગાં સહોદર, જે કહું તે આપ મારે;
 હે કૃપા મૃતના સરોવર, દાસ સાઈ સૂકશોમાં. દીનાનાથ. ૩
 શર્ણુ તમ દાસનું છે, ચર્ણુ હે હરી શ્વમ તારું;
 અખીલ નાયક આ સમય, ખોટે મશે પણ ખૂટશોમાં. દીનાનાથ. ૪

રાગ—ઉપરનો. ૬૧

લાજ લક્ષ્મી કાન્ત રાખો, આજ શું વધતું કહું હું;
 આજ શું વધતું કહું હું, આજ શું વધતું કહું હું. લાજ લક્ષ્મી.
 લોભ લાલચ દોશ દીન દયાળ, શી રીતે કહું હું;
 કામ કામ કોવથી, રૂંધાઈને વચમાં રહું હું. લાજ લક્ષ્મી. ૧

જે પીડા પડે પ્રભોતે, શોક મોહ વડે વહું હું;
 દુઃખ બાર બવાટ વીના શ્યામ શીરે સર્વે સહું હું. લાજ લક્ષ્મી. ૨
 આયડયો ભવસાગરે, અમાનમાં ખેલી બહું હું;
 શુદ્ધિ બળને ઇંદ્રિઓના, લાલ શી રીતે લહું હું. લાજ લક્ષ્મી. ૩
 સર્વ સાધન રૂપ હરિ, ચર્ચા ચિત વિષે ચહું હું;
 જન્મની જડ ગાંઠને, શુભ બોધથી જાતે જહું હું. લાજ લક્ષ્મી. ૪

રાગ—ઉપરનો. ૬૨

મોરી શુદ્ધ લીજે રામા, મોરી શુદ્ધ લીજે;
 દીનબંધુ દીનાનાથ મોરી શુદ્ધ લીજે. ટેક
 જગતકો પ્રપંચ રામાઈ, અંધકાર નિરંતર રામા;
 અંત્ર ભેદ છેદ મોકું, નિરંતર કીજે. દીનબંધુ. ૧
 સોનેકા સોનૈયા નહી, રૂપેકા રૂપૈયા નહી;
 એસો મેરે ઉપા નહી, તાત કષ્ટું દીજે. દીનબંધુ. ૨
 મેં તો હું અશુભ મેરી, ભુજતો નહી કષ્ટું;
 કહેત દાસ મોકું, ચરણમાં લીજે. દીનબંધુ. ૩

રાગ—ભેરવની ગઝલ. ૬૩

ત્યજ મનરે હરી વિમૂખ ન કાસંગ. (ખે)
 જાકે સંગે કુમત ઉપજે, પડત હેં ભજનમાં ભંગ. ત્યજ. ૧
 કાગડું લેછ કપુર ચુગાવો, શ્વાનનવાવતગંગ. ત્યજ. ૨
 ખરડું લેછ અર્ક લગાવો, મરકટ ભુષણ અંગ. ત્યજ. ૩
 સર્પ સિંહ કું દૂધ શેવો, તોયે વિષના ત્યજેરે ભુજંગ. ત્યજ. ૪
 પ્રજા દાસકી કારી કાંબરી, એને ચડત નહી દુનૈ રંગ. ત્યજ. ૫

રાગ—ઉપરનો. ૬૪

રામ ભજન કર બાઈ અબતો રામ ભજન કર બાઈ;
 રામ ભજન વિના વૃથા જાઈ, અબતો રામ ભજન કર બ
 જાઈ માહેશ્વર જાકા, ભજન કરત હેં;
 શહસ્ત્ર મુખે, શેષ ગુણ ગાઈ. અબતો. ૧

ધડી ધડીયાળ વાગે, પેરપેર શેહનાઈ;
 અરે ચેત મૂર્ખકાળ નિશાન બજાઈ. અબતો. ૨

મનુષાદેહી દૂર્લભ પાચો;
 અવસર ચુક્યો પરતાઈ. અબતો. ૩

કહેત પ્રભુદાસ પોકાર કરીકે;
 દોનુ જીભ ઉઠાઈ. અબતો. ૪

જીવાત્માને બોધ.

રાગ—વિમળા નવ કરશેા ઉચાટ વેહેલા આવશુરે. ૬૫

પ્રભુના ભજન વીના બંધન તારેં ટળવું નથીરે;
 માનવ તન બોયું તો તે પાછું મળવું નથીરે. પ્રભુના. ૧

ધન જન ચોવન ફેરાં વનમાં, છટકી જંપાયો જો જલમાં;
 તો બલમાં અંજાન કદી બલવું નથીરે. પ્રભુના. ૧

ખ્યાન સદા વિષયોનું ધરતા, દાન પુણ્યનો પંથ વીસરતાં;
 ખોટી ખટપટ કરતાં સુખ મળવું નથીરે. પ્રભુના. ૨

ભવસાગર તરવાનું બારેં, હરિના સર્ણ થકી શું સારેં;
 મારેં તારેં પ્રાણ કશું પળવું નથીરે. પ્રભુના. ૩

કાળ ફરે છે નિશઠીન માથે, જાગીને જો હીત છે હાથે;
 હરિ હરિજન સાથે શું હળવું નથીરે. પ્રભુના. ૪

ગરબી.

રાહ—પુનમ ચાંદનીનો. ૬૬

આત્મ વિશ્વ પ્રકાશી પૂર્ણ છે પરમાત્મારે;

જેને નિગમ નિરંતર નેતિ નેતિ ગાય.

આત્મ. ૨૬

સાખી.

શા શા સાધન ચાલી રહ્યાં, જેહ શબ્દ પ્રકાશ;

એક અખંડિત બ્રહ્મ છે, તે પ્રભુ ક્યારે નિવાસ;

નિવાશી નિરંજન અંજનમાં આવે નહીરે;

અદ્વૈત અખંડિત વિશ્વમાં નીરધાર.

આત્મ. ૧

સાખી.

અદ્વૈતે તું એક છે, દ્વૈત પણાનો કરનાશ;

દ્વૈતપણું જે નાશ થશે, તો પામીશ પદ અવિનાશ,

નેહ કર્મ વચને જુઓ સામ્યા બ્રહ્મનેરે,

એવા અજ અવિનાશી વિશ્વમાં બાપી આપ.

આત્મ ૨

સાખી.

નેહ લાગી નિશ્ચે થયું, ભાગી મનની બ્રાત;

જીવ મટીને શિવ થયો, એવા અલખ પુરૂષ વિખ્યાત;

એવા અલખ અનાદી સર્વેમાં શોભી રહ્યારે;

ગુરૂ જ્ઞાન વિના તો તેને ના ઓળખાય.

આત્મ. ૩

સાખી.

નામ રૂપને ગુણથી ન્યારું, ચોથુ પદ અવિનાશ;

ચોથા પદનો બેદ બતાવે, તેને કહીએ હરિનો દાસ.

સદ ગુરૂ જય કૃષ્ણે બ્રહ્મ સ્વરૂપ સમજાવીયુંરે;

જેથી નિશ્ચે કરીયો સચ્ચિદાનંદમાં વાસ,

આત્મ, ૪

તીલાનો ૬૭

નીપટ નિરંજન નાથ ન જાને,
 મન કહીત બહુ ઘાટ હી ઠાને,
 સખ મીલી માનત બોહોત સયાને. ટેક,
 સાગી બનકી પખાજ બજાવત,
 કીડી કીડી ઝામ કીડ કીડ ઝામે મસ્તાને,
 ખાન પાન રસ ભોગ મેં રાતે,
 ધીકતામ ધીકતામ તેહી મદંગ બખાને,
 આપ બજાવત આપન જાનત,
 જે સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ નિરાને,

તીપટ, ૧

તીપટ ૨

તીપટ, ૩

રાગ—ઉપરનો, ૬૮

બલ કલ જુગમેં ભાંડ ભવૈયા,
 પરમ હંસ બની બેઠત ભૈયા;
 કુચ્છીત નરકું કહેત કનૈયા,
 બ્રહ્મ વિદ્યા કી ખાત ન જાનત;
 શ્રુમ ઝનનનન હુમ ઠનન વજૈયા,
 તોતે જીમી પઠી કાગ કીનાઇ;
 કીવી કીવી કીવી કીવી કીક કરૈયા,
 દુના કંઠી ગલે બહુ ડારીકે;
 પામર નરકે ધનહી હરૈયા,
 મૃગ જીમી રાગ રસીક જન આગે;
 નાદરહાની તુમરહાની તુદર ગવૈયા,
 સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મસેં ઉલટીકે;
 થનગન થનગન નાયત નૈયૈયા,

બલ ટેક.

બલ, ૧

બલ, ૨

બલ, ૩

બલ, ૪

બલ, ૫

રાગ—ઉપરનો ૬૬

ગોપીજન એ નાયક બનાવે,
 પુરૂષો તમહી જર કર હીગાવે;
 માનતાન કરી લોક રોઝાવે,
 મેંડક જીમી અજ્ઞાન કે કીચમેં;
 કુમ ઝનનનન ધુધરાબજાવે;
 વ્યાપક નાયકી ખાત ન ખુઝહી;
 કીડી કીડી તામ કાડકીડ તાલ ચલાવે;
 સમ્યદાનંદ બહસેં વિમુખસેં;
 કૃષ્ણકી બાંડ બવાધ મચાવે

ગોપી, ૮૬,

ગોપી, ૧

ગોપી, ૨

ગોપી, ૩

રાગ—ખંભાતી ૭૦

બેદકી અલોકીક ખાંતી તુ તો કાંહ જાને, (૨)
 મનખુદ્ધિ આદી સખે જનત ઉનસેં;
 માતા કા સ્વરૂપ સો સો ક્યોં કર પ્રમાને,
 જાનકી નજર પાવે જોધ સદ્ગુણસેં;
 ચિદ્ધ ધન વ્યાપક સોઈ નાયહી બખાને,
 વિના દ્રષ્ટી પાયે ખુદ્ધિ જરસેં જુધાવત;
 સોઈ મંગ રંગ દેખી જનત દીવાને,
 ખુદ્ધિ લપટાની જોલો જાકે ધર જરમેં;
 ત્યો લો સો દીવાને સંગ નાહી બોહોરાને,
 જુઝે તો સમ્યદાનંદ બહસોઈ શ્રુતિબી;
 જુઝે નતો સમ જડ મતિ લલચાને,

બેદ, ૮૬

બેદ, ૧

બેદ, ૨

બેદ, ૩

બેદ, ૪

સમાપ્ત.

શુદ્ધિપત્ર.

પાત્રું.	સીડી.	અથર્ક.	ચર્ક.
૪	૧૧	હિતારીયા	હિતારીયા
૬	૧૮	શિવ	શિવ
૮	૧	ધ્રુવ	મોહોદુ
૮	૪	રીવઝ્યા	રીઝ્યા
૮	૧૦	પુષ્ટ	પુષ્ટ
૮	૧૧	પ્યારી	પ્યારીરે
૮	૧૮	શત્રુ કેરો	શત્રુ કેરો
૯	૯	ક્યો	ક્યો
૯	૧૦	ક્યો	ક્યો
૧૦	૧૨	ક્યો	ક્યો
૧૩	૫	ધરી	કરી
૧૫	૮	ઉપેક્ષા	ઉપેન્દ્રજી
૧૫	૧૫	ખિત્રાયેતિ	શિત્રાયેતિ
૧૭	૧૦	વત્સલ્ય	વત્સલ્ય
૧૮	૧૪	મિતા	મિમિતા
૧૮	૧૬	જવ	જવ
૧૯	૧૬	કરતા	કરનાર
૨૦	૭	વૈશ્વ	વૈશ્વના-
૨૨	૪	વિશુદ્ધયે	વિશુદ્ધયે:
૨૨	૫	વૈશ્વના:	વૈશ્વના
૨૫	૨૪	શામા	સામા
૨૬	૧૧	અંકીયા	આંકીયા

નિવેદન.

આ શિવ સ્તુતિ શ્રી એકલિંગી હૃદયેવની કૃપાથી ખતાવવામાં આવી છે. આ પુસ્તકમાંના પરચુરણ પદોમાંથી. બધા ખરા સદ્ગત સ્વામીજી પૂર્ણાનંદજી માદારાજ પાસેથી મૂળેના તે તેમની યાદગીરી દ્વાબલ જપાવવામાં આવ્યા છે.

આ પુસ્તક મળવાનું ઠેકાણું.

શુક્લ-સ્વીશંકર ભાનુશંકર-અહેમદાવાદ ખાડીયામાં પીપળાવાળી ખડકીમાં.

પાકક-ચંદુલાલ મણુપતરામ-અહેમદાવાદ ઢાળની પોળમાં ફકીરા શેરીમાં.

શ્રી એકલિંગી માદાદેવના પૂજારી જોશી અંબાલાલ જગ-નલાલ અહેમદાવાદ સારંગપુરમાં દોકડીયાની પોળમાં.

આ ગ્રંથમાં શુદ્ધ સુધારાત્મક તથા ટાંકપત્રી ભુવ વયેવી માલમ પડે તે સદ્ગૃહસ્થો સુધારી વાંચવા કૃપા કરશેજી.

